

„Вчера са погребохъ съ тебе, христе, днесъ воскресвамъ съ тебе, прослави ма, спасе, въ царство-то си.“

Помеждѣ сѣкѣй ирмосъ, когато са пѣятъ стихови, кои-то много пѣти са прекъсватъ съсз: „христосъ воскресе изъ мертвухъ,“ свещеницы-тѣ измѣнѣваніе идятъ съ кръстъ-а, съ кадилницъ-тѣ и съ свещи по цѣлъ църквъ, и ъ пзлнѣтъ съ тамннѣ миризмѣ, като съ раны-тѣ миризмы на мирносицы-тѣ, кои-то съсз съззы като търсахъ мъртвецъ-а, радостно са поклонихъ живомѣ Богѣ.— Тѣ идятъ сѣкадѣ и говорѣтъ: „христосъ воскресе,“ за да не остане никой въ сѣмнѣніе презъ тѣзи съсз спасеніе пзлнѣ и свѣтлѣ нощъ, като свѣтлостъ-та, коа-то нема начало, свѣтна на сички-тѣ отъ гробъ-а. А въ ирмосы-тѣ то са описва, какъ е пророкъ Авакѣмъ видѣлъ ангела, кой-то показа день-а на спасеніе-то, то са съ Исаїа викатъ върни-тѣ: „да раниѣтъ рано сѣтринь-тѣ и вмѣсто миро да принесѣтъ на господа пѣснь, за да видѣтъ христа, слънце-то на правда-та, кое-то свѣти на цѣлъ свѣтъ и дава животъ,“ то пѣкъ са слави повѣда-та въ подручіе-то паклено:

„Слѣзалъ си въ найдолный-а край на землѣта и строилъ вѣчны-тѣ синджиры, въ кои-то бѣхъ грѣшници-тѣ, христе, и подиръ три дена както Іона отъ китъ-а, възкръсналъ си отъ гробъ-а.“

„На смъртъ-та край-а празнѣвамъ на дрѣгѣй-а животъ вѣчный начало-то.“ подвижка Дамаскинъ, казѣючи, какъ е за насъ велика слава на искѣ-